

Студенти — мої друзі та колеги

«Добридень!» — зграйка студентів у білих халатах і шапочках (майбутні фармацевти!) заклопотано мчить коридорами Коломийського медичного коледжу, поспішаючи на заняття з технології лікарських форм. У лабораторії на них уже чекає викладач цієї важливої профільної дисципліни — Емілія Антонівна Григорчук, провізор вищої категорії, людина, яка присвятила фармації все своє життя. Знаннями, досвідом і безмежною любов'ю до професії вона щедро ділиться зі своїми учнями. Уроки людяності й доброти не раз згадуватимуть випускники в самостійному дорослому житті

КОЛОМИЙСЬКИЙ ГОНОР

Емілія Григорчук народилася на Івано-Франківщині в родині багатодітних коломийських міщан, які, тяжко працюючи, понад усе прагнули не маєтків і статків, а гідної освіти своїм доням. Розумницю Емілію бачили аптекаркою. Дівчина з батьками не сперечалася, тим більше що в школі хімія та біологія давалися їй напрочуд легко. Так, золота медалістка з Коломиї з першої спроби стала першокурсницею аптечного відділення Ленінградського хіміко-фармацевтичного інституту — одного з найпрестижніших вищих навчальних закладів СРСР, фармацевтична школа якого славилася на всю країну. А позаяк Емілія прагнула здобути справді всебічну освіту, то паралельно закінчила дворічні курси гідів-екскурсоводів при музеї Ермітаж.

Навчалася з насолодою, коломийський гонор не дозволяв дівчині отримувати низькі оцінки. Із цікавістю проводила наукову роботу в студентському науковому товаристві. Дипломна з фармакології стосувалася похідних саліцилової кислоти як протипухлинних засобів. Нові синтезовані речовини для досліджень у Ленінград надходили з Ризького політехнічного інституту.

Марія Миколаївна Мац, викладач фармакології, на кафедрі якої дівчина захищалася, назавжди залишила теплий слід у серці Емілії Григорчук і досі є для неї прикладом. Емілія Антонівна наслідує шановану викладачку манерою читання лекцій, стилем спілкування зі студентами. Ставлячись до майбутніх фармацевтів із повагою, має їх за добрих приятелів і колег.

Викладач із технології ліків Ісаакій Якович Гуревич до війни служив аптекарем у старій ленінградській аптеці. Пережив блокаду, тож добре знав ціну людському життю і здоров'ю. Його дисципліна була для української студентки однією з найлюбленіших.

ІЗ ПРОВІЗОРІВ У ВИКЛАДАЧІ

У 1975 р. Емілія Антонівна отримала вільний диплом і повернулася на Івано-Франківщину. 13 років пропрацювала в Коломийській ЦРА провізором-рецептарем. Потім, аж до виходу на пенсію, завідувала новоствореною ЦРА № 31.

А за два роки до заслуженого відпочинку, у 1996-му, досвідченого керівника і провізора-практика запросили на викладацьку

роботу в Коломийський медичний коледж ім. І. Франка, де вже рік як відновили фармацевтичне відділення. Тож педагогічний стаж Емілії Григорчук також чималий — 17 років.

За словами Емілії Антонівни, загалом порівнювати студентів її часів і теперішніх якось навіть і не випадає. Відбулася різюча переоцінка цінностей. На жаль, більшість сучасних підлітків ані навчанням, ані вибором професії особливо не переймаються, або, як кажуть у Коломиї, «ідуть юзом». Переважно це стосується тих, чий батьки багато років їздять світами в пошуках заробітків. Для них головна цінність — гроші, а студенти 70-х за духом були іншими.

В аптеках мріють про ідеальних випускників, яких одразу можна поставити за перший стіл або доручити якусь іншу відповідальну ділянку роботи

ПРАКТИКА — НАЙКРАЩИЙ ВЧИТЕЛЬ

Як каже Емілія Григорчук, є діти працьовиті та старанні, добре мотивовані. І от що цікаво. За свою тривалу викладацьку роботу Емілії Антонівни не раз доводилося бути свідком неймовірних метаморфоз. Скажімо, студентка навчалася погано й неохоче, заледве коледж закінчила. Але коли пішла на роботу, ставлення до професії змінилося, бо відчула, що таке самому на себе заробляти. Тож уже шкодує, що стільки часу витратила марно, заново береться за фармакологію, перечитує підручник з організації та економіки фармації, самотужки студіює інші фармацевтичні науки. Тут уже не викладачі, життя навчає. Згодом із таких студентів виходять дуже гарні фахівці.

Нині у практичній фармації, яка, на думку багатьох керівників, переживає кадрову кризу, склалася парадоксальна ситуація. З одного боку, аптеки не хочуть безкоштовно брати до себе студентів на практику, приділяти їм час, наставляти, вчити аптекарської майстерності. А з іншого, вони мріють про ідеальних випускників, яких одразу можна поставити за перший стіл або доручити якусь іншу відповідальну ділянку роботи. Але ж так не буває. І хоча коледж максимально наближує підготовку фармацевтів до реальних потреб галузі, все ж таки спочатку вони потребують допомоги й терплячого ставлення досвідченіших колег.

Бог. Честь. Вітчизна. На цих ідеалах виховували Емілію Антонівну батьки, так виплекала вона своїх рідних дітей, так навчає студентів. Пішов третій рік, як разом із нею щоранку на роботу в коледж поспішає донька Марія Микитюк. Марічка — також випускниця фармацевтичного відділення Коломийського медичного коледжу. Вищу освіту здобула на заочному відділенні фармацевтичного факультету Івано-Франківського медичного університету. Як і мама, вона викладає у рідному коледжі технологію лікарських засобів. Династія...

Лариса Дедишина

Обрати найкращого

12 червня 2013 р. у Харкові на базі коледжу Національного фармацевтичного університету зібралися студенти вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладів I–II рівнів акредитації (коледжів й училищ) за спеціальністю «Фармація», щоб у чесній і доброзичливій атмосфері позмагатися за звання найкращих

Цього року XIII Всеукраїнський конкурс професійної майстерності Рапаса зібрав майбутніх фармацевтів — учасників із 19 навчальних закладів Харкова, Києва, Миколаєва, Житомира, Хуста, Самбора, Тернополя, Станіслава, Черкаса, Кривого Рогу, Ковеля, Бердянська,

Чорткова, Ялти, Горлівки, Шостки, Шепетівки та навіть із Курська (Росія). Уже п'ятий рік посліп конкурс гостинно приймає коледж НФаУ, а вперше його було проведено у 2000 р. на базі Житомирського базового фармацевтичного коледжу ім. Г.С. Протасевича.

Вітаючи учасників зібрання, професор Валентин Черних, д-р фарм. і хім. наук, член-кор. НАН, ректор НФаУ, наголосив, що мета проведення конкурсу — підвищення престижу професії фармацевта, професійного рівня підготовки, подальше вдосконалення системи роботи з обдарованою молоддю, формування творчої та наукової еліти країни, поширення передового досвіду підготовки студентів у вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладах України.

Директор коледжу НФаУ Тіна Прокопенко, канд. фарм. наук, доцент, заслужений працівник фармації України, побажала учасникам зібрання й успішного виконання завдань у дружній і доброзичливій атмосфері, створеній стараннями викладачів і студентів.

Кожен конкурсант отримав індивідуальний комплект завдань — 100 тестів із професійно-практичних дисциплін (технології ліків, організації та економіки фармації, фармакології, фармакогнозії, фармацевтичної хімії), а у другому турі студенти продемонстрували практичні навички.

За підсумками конкурсу, I місце посіла Карина Гордей (коледж НФаУ, м. Харків), II — Олена Хафусова (Ялтинський медичний коледж), III — Катерина Каламайко (Станіславське обласне медичне училище).

Текст і фото Руслан Редькін

